

Trist

de CONSTANTIN CUBLEȘAN

Sunt trist ca o barcă uitată
Și pustiu ca un țărm părăsit,
Reci talazuri îmi scaldă privirea –
Inima, iată, a îmbătrânit.

Stau tăcut în bătaia furtunii
Și mă clătin adânc peste ape;
Exilat la marginea lumii
Doar de mine mă simt mai aproape.

Dac-aș vrea m-aș deprinde de-odată
Și-aș pleca peste ape, cum Crist
Dar cărarea – o! știi! – e trădată
Și degeaba ar fi să insist.

Nu mai am nici dorință, nici vlagă
Fluxul mării, pe rând le-a spălat
Sunt pustiu, chiar de viața mi-e dragă
Dar să vreau să iubesc, e păcat...

Sad

I'm sad like a forgotten boat,
And empty like a lonely coast,
The waves reflected in my sight are cold –
Behold ! My heart is old.

I keep the silence in the storm
And rock deeply in the sea;
I am abandoned in the world,
I feel myself so close to me.

If I had liked, I would have broken
Away and come by water as Christ did,
But - oh! I know ! The path is trodden,
It is so useless to insist.

I've neither wish nor force,
The tide successively laved all,
I love my life despite its empty course,
And wish of love is sin into my soul....

TRADUCERE: CARINA DUBAN